

overordentlig ønskeligt, var som sagt dette, at de almindelige Bestemmelser bleve mindre strenge, saa at vort Omsetningsmiddel kunde faae den elastiske Karakter, som er saa overordentlig vigtig.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved Lovforslaget's Dvergang til anden Behandling vedtoges enstemmig med 70 Stemmer.

Endringsforslag til 2den Behandling indkaldtes til Onsdag Middag Kl. 1:

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Gjennemførelsen af det ved Lov af 23de Mai 1873 fastsatte Myntsystem for Stempelafgiftens Vedkommende.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Spalte 1497 ff.).

Th. Nielsen: Nærværende Lovforslag bebuder sig ligesom Lovforslaget om Betalingen for Benyttelse af Posten som en Fortættelse eller rettere Konsekvens af Myntloven; men ligesaa lidt som jeg kan erkjende, at det nævnte Lovforslag er det, ligesaa lidt kan jeg erkjende, at nærværende Lovforslag er det, og dette Lovforslag maa efter min Mening siges at være en meget lidet glædelig Fremtoning. Det vil jo være i de Herrers Erindring, at vore Stempellove ere væsentlig blevene afrundede eller lempede ved Begyndelsen af Aarhundrebet paa en Tid, da man lagde Skat paa mere eller mindre passende Gjenstande, og til Statter, der ere lagte paa mere eller mindre passende Gjenstande henregner jeg netop de Statter, man har lagt paa Omsetningen i det Hele, og da ikke mindst den Materie vedrørende, som vi her behandle. I 1861 gjorde man jo ganske vist et ikke ganske ringe Fremskridt fra Forordningen af 1828; men det var jo langt fra, hvad man dengang fra flere Sider ønskede; man havde allerede dengang ønsket meget større Fremskridt, navnlig at Obligationer overhovedet eller Gjældsbeviser overhovedet vare blevene stempelfrie. Det blev udtalt af Oberst Tscherning, at, hvad man beskaffede ved dette Lovforslag var Nød og Glendighed, og jeg er i komplet Modsetning til det ærede Medlem fra Viborg (Anfær), som forleden under Finantslovens 1ste Behandling erklærede, at netop Stempelafgifterne vare Noget, som de bedre Stillede udrede. Dels herved og dels ved andre Sammenstillinger kom det ærede Medlem til et meget glædeligt Synspunkt for de mindre heldigt Stillede, men han har ikke Ret i, at netop Stempelafgiften aldeles kan lægges over paa de bedre Stillede, saaledes som han, saavidt som jeg erindrer, udtryffeligt

gjorde, hvorved han, hvad jeg blot i Forbigaaende bemærker, kom til et saa godt Resultat for de mindre heldigt Stillede i Samfundet; thi jeg er enig med Oberst Tscherning i, at ved Stempelafgiften beskaffer man fortrinsvis Nød og Glendighed, om det end er noget stærkt udtrykt. Jeg skal ved denne Leilighed bemærke, at det forekommer mig, at det vilde have været heldigere, naar man vilde røre ved denne Sag og ikke vilde lade Myntlovens § 18 staa ved Magt, da at gaa en modsat Vej af den, man her er gaaet, nemlig at forhøje Stempelafgiften særlig for de smaa Summer; thi derved rammer man væsentlig de mindre heldigt Stillede, idet man rammer dem med $\frac{1}{5}$, derved at, hvad der hidtil er blevet betalt med 4 Sk., gaar op til 10 Ore, og hvad der hidtil er blevet betalt med 8 Sk., gaar op til 20 Ore. Jo højere man derimod kommer op, desto mindre faar Forhøjelsen at betyde, thi der bliver det kun en Afrunding af Summen. Nu kunde man maasse sige, at disse smaa Summer komme netop væsentlig til at hvile paa Handelsverdenen; men jeg antager, at der i det Hele bestaar en saadan Forbindelse, at, hvad der rammer Handelsverdenen, rammer os Alle. I Øvrigt skal jeg bemærke, at blandt dem, der bruge de smaa Stempeler, er f. Ex. Kreaturforikringsforeninger, og de blive fremdeles brugte, naar der skal laanes i Sparekasser og ved Udfærdigelsen af Leiekontrakter, saa jeg tror, at det er væsentlig Smaafolk, som denne Afgift falder til Byrde. Skulde vi altsaa røre ved denne Sag og ikke holde os til Myntlovens § 18, er jeg stemt for, at de smaa Summer blive ganske stempelfri, og at der muligvis paa flere andre Punkter sker Lempelser. I Øvrigt vilde jeg helst, at den Endring, vi maatte komme til med Stempelvæsenet, blev den, at vi i Grunden ingen Stempellov behøvede, det vil sige, at vi bleve fri for den, derved at vi kom til en Indkomstskat i Stedet for alle disse indirekte Afgifter. Derom var det, at Oberst Tscherning udtalte sig i 1861, og han haabede dengang, at en saadan Ordning skulde være nær forestaaende; men jeg synes just ikke, at der er synderlig Udsigt til, at man i alt Fald med den nærværende Regjering vil komme til at gaa frem paa den af ham betegnede Bane.

Finantsministeren: Jeg skal henstille, om det dog ikke vilde være rigtigt ved dette Lovforslags Behandling at holde sig til det Spørgsmaal, som jeg tror, at Thinget vil erkjende, at det har været naturligt, om end ikke i Ordets strengeste Forstand nødvendigt for Regjeringen at forelægge Rigsdagen, nemlig Forholdet mellem Myntloven og den gjældende Stempellov. Vi kunne jo komme igjennem uden denne Lov; Myntloven vilde ikke have været tilbørlig affattet, dersom den ikke indeholdt saadanne Bestemmelser, at den kunde føres igjennem uden nye Love ogsaa med Hensyn til Stempelafgiften; men det er jo